

Czyściec

1. W parafiach często modlimy się w intencji zmarłych, prosząc, by Bóg udzielił im łaski pełnego zjednoczenia z Nim. Naszą modlitwą obejmujemy także te osoby, które przed śmiercią pojednały się z Bogiem w sakramencie pokuty i przyjęły inne sakramenty święte. Dlaczego prosimy za nich? Czy istnieje konieczność modlitwy za tych zmarłych?

2. W sakramencie pokuty Bóg odpuszcza człowiekowi grzechy i karę wieczną, którą zaciągamy popełniając grzech śmiertelny. Człowiekowi pozostaje jednak do odpokutowania kara doczesna. Nie zawsze jednak całkowite odbycie tej kary jest możliwe w czasie ziemskiego życia. **Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem, ale nie są całkowicie oczyszczeni, chociaż są już pewni swego wiecznego zbawienia, przechodzą po śmierci oczyszczenie, by uzyskać świętość konieczną do wejścia do radości nieba**” (KKK 1030). **To oczyszczenie, które jest czymś innym niż kara wiecznego potępienia, Kościół nazywa czyścem** (por. KKK 1031).

3. Pismo Święte nie używa wprost słowa „czyściec”. Możemy jednak znaleźć wiele tekstów uzasadniających naukę o tej prawdzie. Pierwszy z nich pochodzi z Drugiej Księgi Machabejskiej (2 Mch 12,41-45) i zawiera rozkaz wydany przez Judę Machabeusza, aby modlić się i złożyć ofiarę za poległych żołnierzy, przy których znaleziono rzeczy poświęcone bóstwom pogańskim, co było zakazane przez Prawo. Postawa Judy została określona przez autora Księgi jako „święta i pobożna”. Z tego fragmentu jasno wynika, że już 165 lat przed narodzeniem Jezusa Chrystusa przyjmowano i wierzono w skuteczność ofiary i modlitwy uwalniającej zmarłych od kary za grzechy popełnione w czasie ziemskiego życia.

Drugi ważny dla nauki o czyścicu tekst biblijny znajduje się w Ewangelii wg św. Mateusza (Mt 12,32), który przytacza słowa Jezusa „Jeśli ktoś powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku ani w przyszłym”. **Jezus wskazuje zatem, że istnieje możliwość odpuszczenia niektórych win także w przyszłym życiu. Kościół wierzy, że w ten sposób mogą zostać odpuszczone jedynie grzechy powszednie** (por. KKK 1031).

Nauka o czyścicu jest bardzo żywa wśród ludzi wierzących. Instynktownie czujemy, że by dostąpić pełni szczęścia w życiu przyszłym, jaką jest widzenie Boga twarzą w twarz, człowiek musi odpokutować za popełnione grzechy. Bóg w swym miłosierdziu dopuszcza taką możliwość po naszej śmierci. **Cechą zasadniczą czyścica jest proces oczyszczenia i dojrzewania duszy do radości nieba.**

Śmierć wyrывa człowieka ze świata, w którym działają prawa fizyki, i przenosi w inny stan istnienia. Trudno więc mówić o pobycie w czyścicu w wymiarach czasowych, takich, jakie są znane nam na ziemi. Wierzymy w świętych obcowanie, czyli duchową łączność między duszami, które są w niebie i w czyścicu, oraz nami żyjącymi na ziemi. W sprawie pomocy duszom czyścicowym wypowiedział się m.in. Sobór Florencki w słowach: **„Do złagodzenia tego rodzaju kar dopomaga im wstawiennictwo wiernych żyjących, a mianowicie ofiary Mszy świętej, modlitwy, jałmużny i inne akty pobożności, które zgodnie z postanowieniami Kościoła jedni wierni zwykli ofiarować za innych wiernych**” (por. KKK 1031 - 1032).

Czy zatem pamiętam w modlitwie o swoich bliskich zmarłych? Czy proszę kapłana o odprawienie Mszy św. w ich intencji?

4. **Zapamiętajmy: „Czyściec jest stanem tych, którzy umierają w przyjaźni z Bogiem. Chociaż są już pewni swego wiecznego zbawienia, potrzebują jeszcze oczyszczenia, aby wejść do radości nieba**” (KomKKK 210). **Duszom czyścicowym możemy i powinniśmy przychodzić z pomocą prosząc o ofiarowanie w ich intencji Mszy świętej, a także poprzez modlitwę osobistą, jałmużnę, odpusty i dzieła pokutne** (por. KomKKK 211).

Ks. Andrzej Smoleń